

Voința Poporului

ORGAN AL »LIGEI APĂRĂRII NAȚIONALE CREȘTINE«

Palatul Cultural, pentru Biblioteca

Arad

MONUMENTUL
Pe un an 160 Lei
De jumătate an 80 Lei
Pe trei luni 40 Lei
REDACȚIA ȘI
ADMINISTRAȚIA
ARAD

STRADA HORIA No. 2.
(Librăria Martin)

Anul IV. — Nr. 5

APARE SĂPTĂMĂNAL SUB CONDUCEREA UNUI COMITET.

Arad, Duminică 7 Febr. 1926

In fața alegerilor comunale.

Hotărîrea Comitetului conducător al „Ligii Apărării Naționale Creștine”.

Față de alegerile comunale, care urmează a se îndeplini în Februarie c. Comitetul Central al „Ligii Apărării Naționale Creștine”, vestește țării:

Intrucât „Liga Apărării Naționale Creștine”, nu recunoaște drepturile politice date Jidanilor prin Constituția dela 28 Martie 1923, smișă cu siluirea voinței naționale și cu nesocotirea suveranității Statului românesc (a dreptului de hotărîre în treburile sale), prin contractul de pace dela Saint-Germain, în temeiul căruia Jidanii urmează a lua parte pentru întâia dată la o alegere comunală, ca cetățeni puși nouă cu sîla de streini:

Protestînd în privința acestei siluiri și nesocotiri a drepturilor la viață a nației românești, și respingînd orice conlucrare cu Jidanii în administrația orașelor, —

„Liga Apărării Naționale Creștine”, nu va pune liste în alegerile pentru comună și nu va lua parte nici într-un fel la lupta de alegere;

Consiliile comunale care vor ieși din aceste alegeri, cu conlucrarea Jidanilor, „Liga Apărării Naționale Creștine” nu le recunoaște, și pînd va avea puțința le va desfunja!

Desnaționalizarea (înstrăinarea) orașelor României, datorită politicii vinovate a partidelor, fiind cea mai mare primejdie pentru însăși ființa poporului românesc, nu poate fi lăsată a se îngreuna și prin desnaționalizarea administrațiilor (înstrăinarea deregătorilor) orașenești.

„Liga Apărării Naționale Creștine” neluînd parie la alegerile pentru așezarea deregătorilor comunale, voește ca încercarea (proba) politicii partidelor, și a felului de stăpînire așezat prin contractul dela Saint-Germain, să se facă deplină, pentru ca toată răspunderea să cadă asupra celor vinovați.

Pentru aceea, și tocmai ca țara să se fi putut roși cu liberă voință și fără amestec de interes (voințe și trebuințe) deregătorești, asupra însuși felului de stăpînire, acum cînd vede mai bine toată primejdia lui, ar fi trebuit ca alegerile comunale să fie făcute după îndeplinirea alegerilor cele pentru sfatul țării.

În urmare, „Liga Apărării Naționale Creștine” își păstrează toată puterea sa pentru alegerile cele mari (de deputați), ca intrînd în Cameră și Senat, să-și înfăptuiască acolo planul ei politic, cu înlăturarea Jidanilor, mai înainte din viața de obște, și să înlătore astfel felul de ocărnuire politică de azi, umilitor și nimicitor de neam.

A lua parte la alegerile comunale, ar însemna să recunoaștem felul de stăpînire ce ni s'a poruncit din streini, și să luăm și-not răspunderea lui.

A lua parte la alegerile cele mari legislative (pentru Sfatul Țării) însemnează voința noastră hotărîită, ca să dăsuimînțăm acest fel de stăpînire, deplină a nației românești, pe pămîntul și pe soarta ei.

Comitetul Central Executiv.

Maiorul Gh. Băgulescu.

De V. P. VRANCEA.

Înalt, cu privirea de vultur, cu ochii de foc, așa e el, așa l'am cunoscut stînd la pîndă pe culmile Carpatului așteptînd dușmanul și biruința, așteptînd aurora neamului românesc.

Eroul de ieri, ghicea că sfînta glorie o să vină: vedea moartea aproape, dar nu-i era teamă. Încrămăș de spaimă dușmanul. Prin gurile tunurilor, Românii își spuneau cuvîntul, și toți erau un suflet și o singură simfoniă. În slavă și strălucire apoi vitejii sau îmbrăcați; și lumina inimilor, le arăta calea cea adevărată...

Pămîntul pe care azi îl stăpînim, acopere trupurile lor. Pămîntul s'a îngroșat de sânge, iar lanurile mănoase cu spicele pline, nu mai sunt ale noastre, sunt ale străinilor, noi nu avem decît speranțe. Trufășii codrii ai munților Vrancei, li-au alinat durerea, li-au cunoscut neajmura hotărîre ce-o aveau de a învinge, și-au învins; iar acum doar cerul veghează asupra răsăcitelor morimite, arînzîndu-le câte odată candelă la căpătîi.

Bătrîna vreme nu va șterge nici cînd din inimă, marea strămășilor și a lor; iar imensele dureri nu le va putea răscumpăra anii ce vor veni, și nici păcatele noastre!

Idealismul sufletului tînăr, e o apoteoză a cînstei curate, ce trăește în fiecare.

Dar astăzi, cei ce n'au văzut nici cînd răboiul, curajoșii părților sedentare, uită totul și chiar că trăește în noi dragostea de țară.

Uită că Românul e singurul stăpîn pe pămîntul cucerit; uită pe eroi de ieri; îmbrățișează trădătorii și ne aduce toți străinii, toți nelegiuții să ne murdărească sufletele! (Țara a devenit o tabără de haine vechi). Rușine lor, rușinel!

Piscul naționalismului românesc, mîndria noastră, eroul de la: Rașova, Balta-Bacului, Morila Săpată, Arabagi, Cachirleni, Ivrinez, Movila lui Moș Oprea, Cătușul, Adunați, Flămînda, Tărnăvele, Pădurea Grozei, Letca Vechi, Pădurea Cioflec, Glavacioc, Bălăria, Mihalești, Irești, Măraști, Negri-lești, Dealul Morei, Râpa Roșie, Spinești, Paulești, Câmpurile, Oituz, Albert 408, Poiana lui Boboc, Tg. Ocna, Cereșoaia, Ghimes, Aiba Iulia, Kis-Körös, Budapesta, Eger și Bellapalfalva, acel ce faptele îi dă locul de frunte, și-l înscrie în nemuritoare istorie a neamului, a fost purtat prin toate consiliile de război și reformă; trimes de la Ana la Caiata, judecat din ordinul lui Honigman și Milles patronul ziarului de sîmbătă „Lupia”; închis la Jilava ca și comuniștii; și toată prigoana deslănțuită, era pentru singurul motiv că simte românește; pen-

tru singura vină că-și iubește țara, și ca unul ce a apărut-o, nu vrea s'o vadă în mâinile trădătorilor.

Eroule!..

Te-am cunoscut, mai bine ca alții! Românul se aseamănă cu o stîncă, pe care valurile puhoiului dușman, nu-l va clinti vreodată, căci inima lui poartă toată moșia pe care a apărut-o. Pe fruntea-i fără pată stă scrisă vrednicia rasei; stă scrisă dragostea de țară, neam și rege.

Nepăsător al fost de moarte! Viața ai disprețuit-o! Ai arătat lumii ce poți, deși știa vrednicia strămoșească, și mai știa străinii, că din vulturi se nasc vulturi.

Eroule!..

În tine vîd trecutul, prezentul, viitorul. Bogăție îți este sufletul. În tine crede, speră, întreaga suflare Românească. În tine am pus nădejdea. Glorie ție oștean de seamă, cînte neamului tău! Tu cel ce ești unul din întemeietorii țării de astăzi, tu care cunoști suferința poporului rob, să nu te înpăimănți nemernicia lor! Va suna ceasul biruinței, deși calea după dreapta e lungă. Va suna ceasul desrobirii. Atunci, ne vom împetri

sufletele, căci un popor nu poate să piară din cauza nepăsării unora; noi nu putem uita jertfa răboiului; și cîin fiecare din noi, plînge un mort. Viața noastră e la mijloc!

Destule vorbe!

Destulă otrăvă!

Eroule, să pregătim sărbătoarea de mîine!

Duminică 31 Ianuarie, ora 4 d. a. a avut loc în biserica Sf. Spiridon din calea Șerban Vodă, București, cununia religioasă a viteazului nostru ostaș, vașnicul luptător pentru cauza națională **Maior Gh. Băgulescu**, simbol de simțire românească și puternică energie, cu **Dra Elena Dimitriu** cunoscută prin atitudinea-i hotărîită, în susținerea mișcării românești.

— **Balul Asociației Industriștilor și Comercianților Români din Arad și jur, ce se va aranja, Sîmbătă în ziua de 6 Februarie 1926, va fi una dintre celea mai frumoase manifestări a vieții sociale românești de aici.**

Conducătorii Asociației împreună cu aranjatorii balului, pentru reușita lui, au depus cele mai mari eforturi.

Damele sunt rugate ca pe cît se poate să se prezinte în pitorescul costum național.

Regenerare morală?

— Cuvinte către teologii bucureșteni! —

Un fapt destul de semnificativ pentru începutul de apărare morală pe care de atîta vreme o așteptăm, — îl constituie hotărîrea Senatului Universitar din București de a nu accepta printre profesorii acelei universități pe arhimandritul Scriban și pe preotul *Gala Galaction*.

Acești domni au reușit cu succes în examenul de specialitate pentru căte o catedră — demult vacantă — a Facultății de Teologie și au fost confirmați de miniștri. Dar Senatul Universitar îi refuză. Dece? Nu cunoaștem motivarea deciziei selectului corp, dar o bănuim: *ambii au pactizat cu inamicul*.

Arhimandritul Scriban, o personalitate de primul rang în lumea culturală din vechiul regat și om de o cultură europeană, statură ciupeșă, împunătoare și orator de forță — după ce a găsit de cuviință să rămîna de bunăvoie în teritoriul ocupat, în timp ce sufletul nației sale vibra de suferință în petecul liber de pămînt al Moldovei, — acest om a căru simplă apariție ar fi putut opri în loc un regim cuprins de panică — a preferat să se pună la adăpost de orice primejdie sub antreul mitropolitului ale cărui îndemnuri la supunere erau asvîrlite de nemți în tranșeele de pe malul Șiretului.

Arhimandritul Scriban a fost un *dezertor sufleteș*, — dezertor mai primejdios decît soldatul care își svîrle ranita și trece în bezna nopții printre rețelele de sîrmă în lagărul inamic. Scriban era o autoritate morală recunoscută și iubită. Cum a putut pătrunde microbul disoluției morale și al lașității în creierul atît de bine înzestrat de Dumnezeu al acestui om — nu știu. Știu însă că în 1916, cînd dezastrele de pe front au sguduit herculana statură, a vrednicului român *Nicu Filipescu*, a celui om care cerea cu ultimul suspin „un sîmbure de viață și o mîna de patrioți” — arhimandritul Scriban, vorbind la căpătîiul celui mort, ne apărea, printre lacrimile stoarse de înfiăcăratele-i tirade, o răzbunătoare figură apocaliptică...

... Peste cîteva luni arhimandritul Scriban era — moralicește — mort!

— *Părintele Gala Galaction* — sav, cum i se spune mai puțin literar, Grigore Pișculescu — este plămădit din acelaș aluat sufleteș.

Inteligentă scăpărătoare ajutată de o vastă cultură teologică, activitate vie și neastîmpărată, nemulțumit cu sine și nemulțumind pe alții, *Galaction* s'a popit, s'a despopit și iarăș s'a popit.

Cît a fost și de cînd este din nou învesmîntat în sutană, „păstorul sufleteș” nu s'a mărginit numai la ritualul altarului, ci s'a urcat pe amvon. Dar găsind prea mic amvonul „bisericeștilor din rîzoare” l-a părăsit și a urcat cu acelaș neastîmpăr treptele

Prețul unui exemplar 3 Lei.

sinagoge și ale templelor ovreiești. Apoi s'a dus pretutindeni — oriunde a fost chemat și, mai ales adulat și plătit.

Aceiași arhiropii l-a determinat pe autorul „Bisericii din Răzoare” să-și vâre misticismul în lada în care își lepădase patrafirul și să-și manifesteze noua credință literară prin cinciul articol „Pentru glorie, pentru bani!” (Flacăra, 1915) căutând să justifice astfel de ce și-a pus condeiul și talentul în slujba intereselor dușmane. În 1915—1916 a colaborat la „Seara” lângă Argezi și Karnab și la „Ziua”, alături de Ion Slavici.

Popindu-se din nou, nu știu ce ministru al cultelor l-a însărcinat acum doi ani să comunice — tocmai el! — Cinstiului răsvrătit dela „Cuibul de barză” din București, preotului Tudor Popescu, îndepărtarea din biserică din cauza ereziei...

Azi Scriban și Galațion, demni ortaci ai acelorași credințe, bat în porțile universității.

Au trecut aproape zece ani de atunci... Vechile suferințe au fost inundate de scurgerea lentă a timpului. Eroii au putrezit în pământ sau agonizează deasupra. Văduvele și copiii lor, ambulante spectre de sfinți bizantini, cerșesc bucăți de pâine ambușcaților de eri, potențaii zilei. Trădătorii sunt amnestiați, dezertorii — decorați... Uitarea își întinde pânza tumurie dela un capăt la altul al Țării...

Din găoacele nerușinării lor melcii își scot coarnele. Mai de mult și-au lăsat scârboasa lor dără cleoasă, — în presă; apoi în literatură; mai de curând au pătruns în culisele teatrelor; eri în viața politică, azi se târăsc pe treptele universității — cel mai însemnat focar al culturii românești. Îngăduiți până eri de tradiționala noastră toleranță prostească, azi vor să devină îndrumători ai nollor generații, apostoli ai cuvântului...

Avem nevie de o credință nouă? — e în desaga lor. De o țință nouă? — e în conștiința lor. De regenerare morală? — e în curățenia sufletului lor!

Arhimandritul Scriban și preotul Gala Galațion voiau să pătrundă în sanctuarul universității, prin intrarea principală.

Dar praznicul demnității acestui locaș le-a trântit poarta în nas! Acum facearcă pe ușița de din dos. Un grup de studenți — prea tineri ca să cunoască fapte mai vechi și prea curăț la suflet ca să bănuiască turpitudinile sufletesti ale oamenilor — vor să le deschidă ușița.

Un protest a și apărut în ziare. E vorba acolo de „criză culturală” de „necesități morale...” Doamne izbăvește-ne! Mă prind că dacă n'au pătruns azi vor intra — sigur — mâine... Universitatea e ultima citadelă neînfrântă. Asalturile vor fi concentrice,

Al. Const.

— La Administrația siarului nostru se află de vânzare statutele L. A. N. C. și svastice, adevărate insigniile „Ligei”; o bucată costă 10 lei și se trimite la dorință cu rambursă. Membrii Ligei și toți aderenții noștri sunt rugați să și-le procure.

Românii

Boicotați jidanii și toate prăvăliile și birourile lor!

La noi în țară...

E aproape un lucru banal a mai înzista asupra stărilor din țara aceasta; e o curată pierdere de timp, căci oricât am dori să se facă câte o schimbare și ori câte stăruinți am depune, facem prinsoare și suntem siguri de câștig că nu se va face nimic. Și acest nimic va continua atâta vreme cât în fruntea treburilor publice nu vor fi oameni pe cari să-i intereseze viitorul patriei și cari să aibă legături cu mizeriile mulțimei.

Verificându-se bilanțul economic al anului 1925, singură Italia a înregistrat progrese față de anul 1924. Toate statele merg îndărăt și pretutindenea condițiile de trai se înrăutățesc. Bineînțeles fascismul și pe acest teren și-a dovedit rostul lui și a arătat democrațiilor cu frac și ghetă de lac că pe lângă bunăvoință se pot creia stări cari să protejeze mulțimea năpăstuită în locul privilegiatilor, cum se întâmplă la noi.

Dacă cumpănim morala publică, vedem același regres. Din zi în zi necinstea câștigă teren și adevăr. Furturile în administrația publică se întesc iar publicul și-a făcut un obicei din a-și rezolva afacerile depinzând de stat prin plata unor bacșișuri mai mari sau mai mici după natura daravelii. În criza financiară în care înnoată statul, s'au dublat numărul sinecurelor și pe aceeași măsură sunt înscrise sume direct pentru afaceri. Funcționarii statului, cinstiți în sufletul lor, văd cu groază această stare și nu pot întreprinde măsuri de asanare fiindcă sunt reduși la tăcere.

Parazitismul la noi într'adevăr află o încurajare demnă de vremile când în vechea Romă a domnit Neron. Să nu mai amintim aici de jidani, fiind ei arhicunoscuți de întreaga suflare omenească.

Adânc măhnit mărturisim, că am alunecat pe o pantă primejdioasă. Unde ne vom opri n'am putea spune. N'am putea face această precizare și din motivul că din rândurile oamenilor cinstiți tot mai mulți sunt dezertorii, sporind în felul acesta și dând putere mai mare călăilor mulțimei în mizerie. Curios lucru că din șiruri se desprind în genere oameni înstăriți și cari nu sunt avizați a-și vinde conștiința pentru un codru de pâine.

Ne gândim cu groază la desnodământul care în mod fatal va trebui să vină, fie chiar cât de târziu. Ce va fi atunci? Cum se vor îndrepta stările de azi? Sunt întrebări la cari nimenea n'ar putea să răspundă hotărât.

Un lucru însă e sigur: un Vlad Tepeș va fi în fruntea acelora cari vor porni la stărpirea răufăcătorilor și mai adăugăm că acest Tepeș va fi creștin, liber — astfel — să stârpească și urmașii lui Iuda, singurii cari ne pun bețe în roate.

At. M.

Balul „Reuniunii Femeilor Române”

Balul aranjat în ziua de 30 Ianuarie a. e. în sala mare a hotelului „Crucea Albă” de către vrednică „societate a reuniunii femeilor române”, a avut un succes strălucit, atât moralicește (?) cât și materialicește. Cu multă bucurie și dragoste am văzut nobilele dșoare române în pitorescul nostru costum național, dând astfel acestel serbări nuanță pur națională românească. Toată suflarea românească, toată elita noastră din acest oraș de lângă frontieră și cei buni din jur s'au întâlnit la această manifestare a vieții românești. Între alții remarcăm pe simpaticul și modelul de oasă dl general Scărișoreanu, însoțit de mulți domni ofițeri, dl dr. Robu șef-primarul orașului, dr. Augustin Lazar, subprefectul județului, dl Vasile Goldis, fost ministru, dl baron Pop. dl dr. Ispravnic, dl dr. Coțloș, dl dr. Sărbu, dl dr. Herețiu, dl profesor Blaga, dl inginer Streza din Pecica etc.

Doamnele: Scărișoreanu, Filotti, Lazar, Goldis, baronesa Pop, Barbura, Ispravnic, Morariu, Tabic, Mitulescu, Vașian, Beles, Turic, Pop Cicio, Nasta, Popa, Ioanovici, Mihulin, Neguș, Meșete, Balteanu, Hălmăgean, Mager, Fortunesco, Bozgan, Staiciu.

D-șoarele: Viorica Robu, Nasta Lucia, Barzu Letiția și Mărioara, Morariu, Onc Mărioara, Barbu Iulia, Eugenia Anastasescu, Dudaș Elena, Ungurean Lucia, Tabic Felicia și Ștefania, Precup Anghelina, Adamovici Olga și Draga, Zina Terebențiu, Găspăr Livia, Vașian Tulia, Mărioara Ban, Tomșa Puti, Șerban Aurora, Ița Siărțău, Eugenia Istrate, Florica Cristea, Lelia Barbulescu, Babja Pocioianu, Lucia Pintér, Roșescu Letiția, Vasilescu Maria etc.

Durere, la un astfel de bal abia s'a dansat câteva dansuri naționale, deci nu merită să vorbim prea mult despre el ci să întrebăm când oare ne va veni mîntea cea de pe urmă ???

PRIMĂRIA MUNICIPIULUI ARAD. — SERVICIUL ADMINISTRATIV.

No. 2049—1926.

DECIZIE.

Noi, primarul municipiului Arad având în vedere dispozițiunile art. 168 al legii pentru unificarea administrativă precum și ordinul Ministeriului de Interne Nr. 1850 aducem la cunoștința publicului ordonanța Ministeriului de interne referitoare la alegerile comunale, publicată în Monitorul Oficial Nr. 21 din 26 Ianuarie 1926 dupăcum urmează:

Noi, președintele consiliului de ministri și ministru secretar de Stat la departamentul de interne, având în vedere dispozițiunile art. 167, 168, 169 și 188 din legea de unificare administrativă.

În baza înaltului decret regal cu No. 309 din 23 Ianuarie 1926 publicat în Monitorul Oficial No. 20 din 26 Ianuarie 1926,

Dispunem:

Alegătorii municipiilor: Arad, Brașov, Brăila, Cernăuți, Cetatea-Albă, Chișinău, Cluj, Constanța, Craiova, Galați, Iași, Oradea-Mare, Ploiești, Sibiu, Târgu-Mureș și Timișoara sunt convocați pentru alegeri comunale ordinare, conform art. 168 din legea în ziua de 19 Februarie 1926.

Secțiunile în cari alegătorii vor fi repartizați pentru votare și locurile în cari vor vota, se vor stabili și publica conform art. 170 din lege cu cel puțin 15 zile înainte de ziua alegerii de președintele biroului electoral central.

Votarea va începe la fiecare local la ora 8 dimineața și dura până la ora 17 p. m. putându-se prelungi până la ora 22.

Au dreptul la vot toți alegătorii înscrși în listele întocmite pe baza deciziunii Ministeriului de Interne No. 82.213 din 24 Septembrie 1925, rămase definitive la finele anului 1925.

Cărțile de alegător se vor distribui de autoritățile comunale respective cel mai târziu până în 3 zile înainte de data alegerii.

După această dată cărțile nedistribuite se pot primi de cei în drept dela judecătoria respectivă.

Nimănui nu-i este permis a intra înarmat în zona și localul de vot, nici a face propagandă prin strigări, nici a constitui aglomerațiuni.

La zona de votare toate debitele de băuturi spirtoase vor fi închise, în toată ziua alegerii.

Contravenienții vor fi pedepsiți, conform dispozițiilor legii electorale.

Consilierii aleși se vor întruni cu cei de drept pentru constituire, în ziua de 7 Martie 1926. Dată la 25 Ianuarie 1926. Ministru Ion I. C. Brătianu.

Precum și ordinul Nr. 287 referitor la numărul consilierilor, cari urmează a fi aleși:

Ministerul de Interne
Ferdinand I. Prin grația lui Dumnezeu și voința națională. Rege al Rom.,
La toți de față și viitori, sănătate: Asupra raportului președintelui consiliului Nostru de ministri și ministru secretar de Stat la departamentul de interne sub No. 661—926.

Pe baza art. 380 din legea pentru unificarea administrativă; având în vedere și avizul consiliului superior administrativ No. 2/926,

Am decretat și decretăm:

Art. I. Se determină de Noi numărul consilierilor și supleanților ce urmează să se aleagă, precum și al consilierilor de drept și de cooptat, pentru fiecare județ, comună urbană reședință, comună urbană nereședință și comună rurală, astfel cum se arată în alăturatele 4 anexe, cari fac parte integrantă din prezentul decret.

Art. II. Președintele consiliului Nostru de ministri și ministru secretar de Stat la departamentul de interne este însărcinat cu aducerea la îndeplinire a dispozițiilor din decretul de față. — Dat în București, la 23 Ianuarie 1926. Ferdinand. Președintele consiliului de ministri și ministru de interne, Ion C. Brătianu.

Tablou

de numărul consilierilor și supleanților aleși, consilierilor de drept, precum și al consilierilor femei cooptate, care se fixează pentru fiecare comună urbană reședință de județ, în conformitate cu dispozițiunile art. 380, alin III din legea pentru unificarea administrativă.

III. 24 consilieri și 8 supleanți aleși, 16 consilieri de drept și 3 consilieri femei cooptate la comunale urbane reședințe de județ și municipiu: 1. Sibiu, 2. Târgu-Mureș, 3. Ploiești, 4. Craiova, 5. Brașov, 6. Arad, 7. Brăila, 8. Ismail.

Arad, la 28 Ianuarie 1926

Primar: Dr. Robu.

Secretar comunal: St. Olariu.

Cum ne putem apăra contra jidanilor

I.

Rezum mijloacele de apărare în punctele următoare și anume:

1. Introducerea principiului „numerus clausus” în toate școlile de orice fel, civile sau militare.

2. Să nu fie admisi în școlile militare de ofițeri activi.

3. Să nu se mai acorde cetățenia română nici un înparvenit din cine știe ce colț al pământului, care să facă parte din neamul, blestemat a lui Iuda. Trădătorul și vânzătorul pentru 30 arginți.

4. Să nu se admită nici un jidan locotenent sau căpitan de a urma cursurile școlii superioare de război. Ofițerii Marelui Stat Major să fie recrutați numai din Români adevărați ca să nu pășim ce am pășit în ultimul războiu.

5. Să nu fie admis nici un jidov în serviciile publice ale comunelor, județelor sau statului, căci nu e bun de nimic; mai mult încurcă treburile.

6. Jidanii găsiți fără căpătâi, fără acte în regulă și nefiind cetățeni români să fie expulzați peste graniță pentru totdeauna. Să se ducă și pe capul altei țări, — nu numai pe capul României, căci are ea destule greutăți.

7. Să fie excluși din armată, avându-se în vedere faptul că jidanii n'au duc nici un folos pentru oaste; ba încă în timp de război dezertează la inamic și vând țara pentru bani, iar în timp de pace joacă fel de fel de roluri necinstite.

8. Să n'abă dreptul de aș avea reprezentanți în Parlament și deci nici un drept politic.

Enunțând aceste mijloace de apărare fac apel la domnii parlamentari cari mai au un grăunte de simțire românească să supună cazul și soluțiile de mai sus în fața parlamentului. — Patria le-ar fi recunoscută dacă s'ar legifera astfel de propuneri.

II.

A lupta contra jidanilor nu înseamnă să organizăm așa numitele progromuri uzitate prin Rusia ori alte țări europene.

Suntem o țară civilizată; să întrebuințăm deci mijloace civilizate.

Știm cu toții că cei mai mulți dintre jidani sunt comercianți (boltași, crășmari, etc). Majoritatea așezămintelor comerciale din cele mai multe orașe sunt astăzi în mâna acestor lipitori.

Cel mai bun mijloc ar fi acela ca nici un ac de cusut să nu mai cumpărăm din bolta jidovului. Sunt astăzi destul români pe la orașe și chiar la sate cari se ocupă cu diferite ramuri ale comerțului. Să nu ne ducem decât în bolta românului sau a altui creștin, să căutăm în tot chipul și în tot felul să ocolim pe jidani.

Din cele 168 mii de crășme se știe că cele mai multe sunt în mâna jidovilor. Atât orașanul cât și sateanul să se obișnuiască a nu mai cumpăra nimic din prăvălia evreului.

Să ne deprindem cu gândul că dacă cumpărăm cel mai mic mărunțiș dela un jidan se dărâmă pământul. Numai astfel îi vom face să plece unul câte unul în alte colțuri ale pământului și să nu mai stea în Țara Românească pe care au sărăcit-o. Pentru ca problema jidovească să nu i-a proporții îngrijitoare pentru noi Români, ar fi bine, și acest fapt nimeni nu-l poate contesta, ca guvernările destinate noastre românești să fie aleși nu dintre acei ce fac politică de club și politicianism, ci dintre acei Români adevărați cu răspundere și cu iubire pentru viitorul României. Bizantinismul și iudaismul să dispară din politica țării românești și toți să încercăm a face politică națională.

Indrept aceste rânduri către toți acei ce-și iubesc neamul și Patria, cu rugămintea să reflecteze și să se gândească cu mai multă tragere de inimă la viitorul acestei țări.

E. I. C.
Dir. școlar.

L. A. N. C.

Proces-verbal

dresat azi în 3 Ianuarie 1926, din prilejul adunării populare a poporului din comuna Chesint, adunat în baza autorizației preturii de plasă din Lipova Nr. 2362—925, autorizată aprobată de mai înainte de Comandamentul Diviziei I-a și a Prefecturii județului Timiș-Torontal, în scopul organizării Ligii Apărării Naționale Creștine secția Chesint.

Preotul Ilie Motișu desfășură în termeni bine precizați pericolul jidovesc și al jidoviștilor, ținând un discurs bine argumentat, care discurs se adnexază la acest proces-verbal. Acestui discurs de deschidere îl urmează înscrierea de membrii, cari sunt următorii:

1. Ilie Motișu preot. 2. Teodor Ioanșu preot. 3. Amos Oarcea, învățător. 4. Vasile Avram. 5. Mihai Avram. 6. Curman Vladi. 7. Despot Mili. 8. George Avram. 9. George Berzoan. 10. Ruda David. 11. Vasiliu Ginogescu. 12. George Dabiciu. 13. Ioan Stoil. 14. Mila Milosan. 15. Ioan Florin. 16. Nicolae Martin. 17. George Avram. 18. Mihai Cristii (132). 19. Gheorghe Vladi. 20. Vasile Stoian. 21. Mihai Mili. 22. Mihai Cristii (140).

După înscrierea membrilor, cel subscris, se invită a-și alege 9 membrii spre a forma Comitetul comunal. Cei subscrisi aleg pe următorii: Ilie Motișu președinte, Teodor Ioanșu vicepreședinte, Amos Oarcea secretar, Vasile Giurgescu casar, Ioan Stoil, Mihai Cristii, (149), Mihai Mili, George Barzovan, George Vladi și Vasile Avram.

Toți membrii subscrisi depun jurământul solemn zicând după preotul Ilie Motișu, carele de mai înainte s'a pregătit pentru aceasta aducând din sf. biserică patrafirul, sfânta cruce, două lumini și sf. Evanghelie, și cu trel degete ridicate spre cer, cu dreapta pe inimă, depun următorii jurământ: Eu N. N. (fiecarele și rostește numele) Ilie Motișu... jur, că voi păstra și apăra legea mea creștină ortodoxă. Jur credința Meleștii Sale Regelui nostru Ferdinand I al României. Jur credința drapelului Ligii Apărării Naționale Creștine cu semnul „svastica”. Așa să-mi ajute Dumnezeu. În numele Tatălui și a Fiului și a sfântului Duh. Amin.

Celor înscriși. Li se întinde mâna, cari toți să grăbesc a da mâna cu preotul cu sfânta Cruce în mâna stângă pe care o sărută, ca semn de înfrățire pe viață și pe moarte în minutele cele de grea cumpănă pentru Țară și Biserică. Apoi preotul Ilie Motișu explică cari sunt datoritățile membrilor din L. A. N. C. și-l invită ca să se conformeze cu rigoare aceloră căci numai așa ne vom putea ajunge scopul dorit.

Ne mai fiind altele de pertractat adunarea se închide în vii aclamațiuni, la adresa Dlui A. C. Cuza și a studenților Universitari cântându-se prin micul nostru studenți: „Imnul Studenților”.

D. c. m. s.

Ilie Motișu m. p. Amos Oarcea m. p.
președinte. secretar.

Publicăm cu plăcere acest Proces-verbal ca o dovadă demândri a comunei, în care fără deosebire, ambii Domni preoți, Dl învățător și poporeniul Dlor aderă la principiile „Ligei” singura organizație politică românească, care va putea mântui neamul și țara din robia jidanilor, străinilor și a jidoviștilor.

Oare câte comune avem în țară unde domnește între preoți, învățători și sâteni buna înțelegere și dragostea sinceră?

Iată o comună de model! Urmași și voi celelalte nenumărate sate, care toate gemeți sub povara ucigașilor noștri!

— Rugăm pe D-nii abonați ce n'au achitat până în prezent costul abonamentului, să binevoiască a ni-l trimite cât mai neîntârziat prin mandat poștal.

Pohod na Arad e Šopron.

Au nu ști, că putere am să te răstignesc! (St. Script.)

— Continuare. —

Adorm cam târziu, căci nu mă lasă în pace purcelii, dar dela o vreme fiind obosit adorm. În noaptea aceasta m'am trezit foarte des, căci nu eram obișnuit cu locul și cu patul. Dimineața la ora 1/2 se deschide ușile de plutonier și strigă „sculare”! Apoi fie-care își așterne patul, se spală și mătură cela, aci notez, că eu aveam omul meu, carele m'a dus până de a-nu în-suși această artă. După ce mă căștig, ștergându-mă, dau de niște lovituri pe mână, având adevărat în somn duel cu patul cel de fier. La ora 6 se demândă de plutonier „plimbare” la care poruncă fie-care rob stă în ușa celei, apoi urmează „pot merge la plimbare”, când apoi pornăște etajul I. jos pe un coridor larg unde fie-care stă după No. celei la locul său. Il numără apoi conducătorul funebru și după ce un părcălab face raport câți nefericiți sunt, se desce la ordinul plutonierului poarta de fer dinspre curte și în paza alor 2 părcălabi înarmați pleacă convolul în curte la plimbare. Plimbarea se face roată fiind curtea în 4 unghuri și anume fie-care rob are să țină o distanță de 3 pași și nu e permis a vorbi absolut nimic, nici a privi numai înainte. Plimbarea durează 1/2 oră, când părcălabul privește cîșul, apoi demândă să mergem sus. Aici de nou se formează ord și se numără oamenii făcându-se raport plutonierului, carele într'un ton măestros demândă „pot merge sus”? Pleacă apoi fie-care la cela sa și întră, iar plutonierul închide ușa cu zăvor dublu.

Urmează apoi celelalte etaje, repetându-se scena de mai înainte. Acum s'a isprăvit distracția, fie-care face ce îl ajută Dumnezeu. Alții suni eliberați la lucru, alții la saprografie, iar alții la tăiat de lemne în curte, căci de lipseau oameni, la moment le sta la dispoziție. La amezăzi toți veneau acasă și fie-care merge la cela unde primea porțiunea. Măncarea întotdeauna era vizitată de procuror, ba se zicea, că o gustă, deși femeile din cîșă spuneau că trimit numai unsoarea de pe deasupra, iar la robi le rămânea numai lături. Măncare numai odată pe zi se da celor judecați; eu însă nefiind judecat aveam voie a mânca vipt din oraș. Cam la 4 zile dela deținere mă înștiințez la părcălab, că la venirea medicului să mă însinue și pe mine ca bolnav. Aud, că strigă plutonierul să sloboadă bolnavii la medic. Vine și la mine și îmi deschide ușa apoi îmi arată cu mâna, zicându-mi, „acolo să mergi”? Ajung la apartamentul unde era scris: „clasa de spital”. Întreb pe un părcălab bătrân, cum se chiamă medicul, la ce îmi răspunde: „așa cred, că e Osteivail (Hustervell). (Va urma.)

S. E. Z. I. C. E.

Că din Oraștile pe lângă liceul „A. Vlaicu” va dispărea și reg. 92 infanterie mutându-se la Orșova. Astfel înțeleg conducătorii noștri să romanizeze orașele în străinătate?

Că până acum 1000 funcționari C. F. R. au fost îndepărtați din serviciu. Ce vor face bieții oameni nepunându-și câștiga nici o bucată amară de pâine.

Că un jidan din Sănicolaul-mare, care a fost publicat în ziar de un domn inv. pentru porcăriile săvârșite, s'a dus la școală și i-a amenințat cu bătaie pe dl inv. Atăta obraznicie! Atăta nerușinare!!

Că în Brazilia băntue o căldură de 40 de grade. Mor oamenii de cald.

Că se va înființa „o fundațiune internațională (adevărat jidovească) a presei”. Iată cum voese jidanii să pue mâna pe întreaga presă din lume. Să-și facă de cap, numai noi să ne vedem scăpați de ei.

Că Mussolini când a lăudat comisia care a întocmit proiectul pentru administrația armatei a accentuat că „cea mai sigură pace este în umbra săbiilor proprii”. Se cuvine să avem și noi Români aceeași convingere!

Știri de tot felul.

— Toți creștinii sunt rugați să se înscrie la Banca „Apărarea Națională” S. A. București, cu capital social inițial de 20.000.000. Sa dat pentru subscripțiuni publice 100.000 acțiuni nominative a 200 lei. Toți românii creștini vor găsi credit estin și se vor putea sustrage speculei jidovești.

Acțiunile nu pot fi de cât ale românilor creștini. Singura bancă națională creștină, unde nu vor pătrunde jidanii.

— Intre multele daruri, ce s'au dat Marelui Băgulescu cu ocaziunea căsătoriei sale, se găsește un Bossorelief și un bust turnat în bronz opera cunoscutului sculptor, Dimitriu Bărlad; precum și un buzdugan mesir de bronz lucrare executată de sculptorul Babce, dar din partea fiilor Olteniei și ai Munteniei.

— În 17 Ian. a. c. si-a serbat cununia religioasă dl Valer C. Henclu teolog absolvent cu dragălașa d-soară Ioana Mureșian, fiica preotului din Telciu. A urmat o petrecere țărănească cu adevărat românească. Dorim tinerilor căsătoriți viață lungă și fericită.

Spre concentrare în fața alegerilor comunale, partidele politice, trebuie, să pornească pe calea concentrării. Anume: toate partidele politice din țară, să stabilească un acord, pentru salvarea intereselor românești, între granițele Ardealului.

Comunele din Ardeal au nevoie ca dregătorii lor să fie români. Și acest succes, nu-l pot obține, decât concentrându-se toate forțele politice naționale, în vederea sprijinirii candidaturilor românești.

În Ardeal există o reală concurență între elementul băstinaș și formațiunile eterogene.

Pentru a asigura primatul românesc, toate partidele politice, trebuie să-și dea mâna.

Publicațiune. Aducem la cunoștința tuturor că listele electorale comunale întocmite pe anul 1926 și modificările aduse listei anului premergător sunt afișate la aceasta primărie dela data 1-12 Febr. 1926, în decursul cărui timp orice cetățean va putea contesta omisiunile, ștergerile sau înscrierile nelegale prin cereri adresate judecătorului de Ocol. Listele și modificările se pot vedea în camera nr. 101 din etaj, clădirea principală a primăriei. — Arad, 30 Ian. 1926. Primar: Dr. Robu, Secretar comunal: St. Olariu.

— I-a Producțiunea teatrală urmată de dans pe care a aranjat-o Reuniunea Comercianților Industriașilor și Meseriașilor Români din Valea-Jiului Sămbătă în 30 Ianuarie 1926 ora 8 jum. seara în sala Apollo a Primăriei a reușit foarte bine.

Profitul curat va augmenta fondul statutar al Reuniunii.

Program a fost următorul: Doină de Eminescu, Primul bal de Iosif Vulcan, Invalizii de Mircea Rădulescu, A. Caragiale O noapte furtunoasă.

Dans: Hora, Sârba, Hăteșana, Vals, Invărtita, Polca, Sârba Studenților, Vals, Ardeleana, Sârba în Vals, Polca, Invărtita.

După cum se vede în unele părți unde Românii sunt cu adevărat simț și inimă românească și nu se lasă stăpâniți de patimele senzuale ca să nu zicem chiar sexuale, boicotează dansurile moderne și își petrec totuși pentru aceea foarte bine.

— Dragălașa D-soară Viorica Robu și Dl avocat Dr R. Coțloj logodiți. Sincerile noastre urări de bine!

— În anul 1888 în 25 Februarie Dl inv. I. Athanasie dela școala primară din Burdujeni a înaintat Dlui primar o adresă cu Nr. 71 în care cere ca se ia măsuri energice în contra jidanilor fiindcă bat pe băieții români ținându-le calea când merg la școală, așa că azi mâine nu va mai îndrăzni să vie nici un elev la școală.

Va să zică și în 1888 erau așa de impertinenți jidanii? Atunci nu ne miră că azi nu mai respectă nimic ce este sfânt și național românesc.

RAVAȘE.

Din **Șebîș**. Deși târziu se cuvine totuși să amintim sărbarea pomului de Crăciun dela școala primară, cu ocaziunea căreia s'au îmbrăcat 24 de elevi săraci orfani, pentru care dar de Crăciun a contribuit Cooperativa de Consum și valorizare cu 8000 Lei, inimosul și bunul român Dl. Dr. Petica Petriș primpretor 340 Lei, iar din fondul Primăriei pentru îmbrăcarea copiilor s'a dat 1400 Lei.

Serbarea, la care au luat parte Dl primpretor, Dl preot Augustin Mihulin și alți mulți fruntași ai comunei și la care unii n'au participat fiind că nu a emanat din îndemnul Dl. Dr. s'a început cu o colindă executată de corul școlii, căreia urmat discursul înaltător al părintelui Mihulin, s'au împărțit apoi hainele, ghetele și zaharicalele. De încheiere a ținut Dl. inv. P. Covaci o vorbire însuflețitoare îndemnând lumea să cerceteze — ca buni creștini — sf. biserică și în fine a urmat iară o colindă frumos executată de corul școlar.

Publicul asistent s'a îndepărtat foarte mulțumit de cele văzute și auzite mulțumind și el Dl. inv. cari au organizat sărbarea și inimilor bune și nobile, cari au contribuit pentru îmbrăcarea copiilor săraci, și căderea noi le zicem fiți mândri de fapta voastră! Dzeu sf. să Vă răsplătească!

POȘTA REDACȚIEI.

Dlul Dr. A. Murea, Craiova. Paralele le-am primit cu mulțumire. Ziarul se expediază regulat dl. noui abonați. Primiți, vă rugăm, sincerile noastre salutări.

Dlul Moise B. Deta. Mulțumim pentru adresele trimise. Ziarul se expediază regulat. Dv. aveți de achitat abonamentul din anul trecut. Călduroase salutări.

Dlul I. Tăbărnaș, Zalău; Gh. Rejap Chizdia. S'a tras dungă peste chestia Dv. cu ziarul. Cu Dzeu înainte!

Dlul V. Terebențiu în G. Vă mulțumim din inimă pentru interesul mare ce îl arătați față de mișcarea noastră. Munca Dv. va fi răsplătită de Dzeu sf. și de oamenii cinstiți. Cu cordiale salutări!

Dlul I. Șutu în V. Ne pare rău că te-ai supărat pe noi, deși cauza neprimirii regulate a ziarului nu suntem noi, ci dușmanii noștri comuni. Îți dorim tot binele!

Dlul L. Lăzărescu, Belint. Ziarul ți-se va trimite regulat ca și până acum, de cealaltă nu te îngrijă. Cu dragoste frățească.

Dlul I. I. Ullici. Vă rog să vă adresați dlui Z. Manolache. Se găsesc la d-lui. Pentru anul trecut mai aveți de achitat 40 Lei. Călduroase salutări.

Dlul N. Bușan în S. Paralele trimise în 9 Ian. le-am primit și le-am folosit dupăcum ne-ai scris, pe cele trimise în 23 Ian. încă nu le-am primit. Te salutăm cu dragoste sinceră.

Dlul Petru D. în Crăciunești. Mai ai de achitat 80 Lei.

Dlul A. Morariu în Silivaș. Mai ai de achitat din anul trecut 20 de Lei. Să auzim de bine.

Dlul D. Runcan în A. În zilele următoare îți vom trimite lucrurile dorite. Salutări prietenești.

Fraților din Cernăuți. Am primit epistola Dv., numerele cari vă lipsesc din ziarul nostru, vi-le-am trimis. În ce privește factorul postal Gh. Michiuc, care e „o coadă de topor“ în orașul Dv., vom interveni la Direcțiunea poștelor pentru pedepsirea lui. De altfel să la aminte toți acești nețrebnici că suntem în ceasul al 11-lea și până s'ajungă a-i bate D-zeu, — îi asigurăm — vor trece și prin mâinile noastre.

»ARĂDANA« soc. comercială și industrială pe acțiuni în Arad.

CONVOCARE.

Direcțiunea societății comerciale și industriale pe acțiuni „ARĂDANA“ în virtutea art. 4 din statute convoacă prin aceasta pe Domnii acționari la a

VI-a adunare generală ordinară,

care se va ține în Arad la 21 Februarie 1926, Duminică la orele 11 a. m. în localurile institutului „ARĂDANA“ Bulev. Regele Ferdinand I. Nr. 40, cu următoarea

ORDINE DE ZI:

1. Raportul Direcțiunii și al Consiliului de Cenzori; stabilirea bilanțului și descărcarea Consiliului de Administrație și a Consiliului de Cenzori pentru anul de gestiune 1925.
2. Deciderea asupra distribuirii profitului net.
3. Alegerea membrilor în Consiliul de Cenzori.
4. Eventuale alte propuneri prezentate Direcțiunii în sensul Art. 15 din statute cu 48 ore înainte de adunare.

Arad, din ședința Direcțiunii ținută la 14 Ianuarie 1926.

Direcțiunea institutului

„Arădana“,

societate comercială și industrială pe acțiuni în Arad.

NB. Acei domni acționari, cari voiesc să-și exercite dreptul de votare, trebuie să-și anunțe Direcțiunea participarea cu 24 ore înainte de a se ține adunarea generală (art. 12 din statute).

ACTIV.

CONTUL BILANȚ încheiat la 31 Decembrie 1925.

PASIV.

Casa în numerar	516647.15	Capital social	7500000.00
Efecte de primit	14155679.00	Fond de rezervă	425226.15
Imprumut de Co. Crt.	8281816.65	Fond de penziune	227732.65
Continteresări	2000000.00	Bănci	1514521.00
Debitori la mărfuri	1647579.05	Reescont la Banca Națională	6700000.00
Imobile	818.251.00	Scont	3950000.00
Descris	78.251.00	Conturi Curente creditoare	1036054.24
Efecte publice și acțiuni	950100.00	Depuneri	5670641.21
Mobilier și casse de fer	1.00	Dividende neridicate	63442.00
Mărfuri	215617.82	Depoz. pl. saci și vase imprum.	191204.40
		Interese cuvenite anului 1926	226568.00
		Venit transpus din 1924	14015.40
		Venit curat	2988215.60
	28507440.63		28507440.63

DEBIT.

CONTUL PROFIT și PERDERE încheiat la 31 Decembrie 1925.

CREDIT.

Spese generale	261998.02	Profit transpus din 1924	14015.40
Salare și bani de locuință	716700.00	Interese, provizii și alte venituri	4757034.09
Interese la depuneri	457868.22		
Interese la reescont	245876.20		
Porto	2350.45		
Impozite	104025.60		
Venit transpus din 1924	14015.40		
Venit curat	2988215.60		
	4771049.49		4771049.09

Arad, la 31 Decembrie 1925.

Pentru contabilitate:
Ioan Tatu m. p.,
director executiv.

DIRECȚIUNEA:

Dr. Mihai Mărcuș m. p., Dr. Eugen Costina m. p., Vasilie V. Stefan m. p., Dr. Iustin Marșieu m. p.,
președinte.
Dr. Teodor Pap m. p., Teodor Stan m. p., Mihai Constantin m. p., Cornel Lazar m. p., Ioan Chera m. p.

CONSILIUL DE CENZORI:

Verificat și găsit conform cu registrele și realitățile.

Maxim I. Vulcu m. p., Palcu Lazar m. p., Aug. Butariu m. p., Gh. Dumitrescu m. p., Ion Crețulescu m. p.

Invitare la abonament.

Pe anul întreg . . . 160 Lei
Pe 1/2 an 80 Lei
Pe 1/4 an 40 Lei
Un exemplar 3 Lei

Rugăm sprijinul tuturor fraților buni de pretutindenea.

Administrația gazetei
„Voința Poporului“.
Arad, strada Vicențiu Babeș Nr. 6

FRAȚI CREȘTINI

Gazeta noastră „Voința Poporului“ luptă pentru sprijinirea tuturor intereselor pur românești.

Rugăm deci, în mod călduros pe toți abonații și cititorii noștri să ne dea întreg concursul și să aibă încredere în lupta noastră pașnică, cinstită și dreaptă, căci numai astfel vom putea înlătura pericolul jidovesc, care bate la ușă.

De vânzare

un armăsar roșu de rasă Nonius furios, foarte frumos, de 4 ani cu licență de montare. Adresa:

MIHAI NICOARĂ
Banloc (Tim.-Torontal)